Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 27. júna 2013 *

„Duševné a priemyselné vlastníctvo — Autorské práva a s nimi súvisiace práva v informačnej spoločnosti — Smernica 2001/29/ES — Právo rozmnožovania — Primeraná kompenzácia — Pojem ‚vyhotovenie rozmnožení na papieri alebo na inom podobnom podklade, ktoré sa uskutočňuje použitím akéhokoľvek fotografického postupu alebo nejakým iným procesom, ktorý má podobné účinky' — Dôsledky nepoužitia dostupných technologických opatrení navrhnutých na to, aby sa predchádzalo konaniu alebo obmedzovalo konanie, ktoré nie je povolené — Dôsledky výslovného alebo konkludentného udelenia súhlasu na rozmnožovanie"

V spojených veciach C-457/11 až C-460/11,

ktorých predmetom sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podané rozhodnutiami Bundesgerichtshof (Nemecko) z 21. júla 2011 a doručené Súdnemu dvoru 5. septembra 2011, ktoré súvisia s konaniami:

Verwertungsgesellschaft Wort (VG Wort)

proti

Kyocera, predtým Kyocera Mita Deutschland GmbH,

Epson Deutschland GmbH,

Xerox GmbH (C-457/11),

Canon Deutschland GmbH (C-458/11)

a

Fujitsu Technology Solutions GmbH (C-459/11),

Hewlett-Packard GmbH (C-460/11),

proti

Verwertungsgesellschaft Wort (VG Wort),

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory L. Bay Larsen, sudcovia J. Malenovský (spravodajca), U. Lõhmus, M. Safjan a A. Prechal,

* Jazyk konania: nemčina.

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: K. Malaček, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 22. októbra 2012,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Verwertungsgesellschaft Wort (VG Wort), v zastúpení: U. Karpenstein, G. Schulze a R. Staats, Rechtsanwälte,

— Fujitsu Technology Solutions GmbH, v zastúpení: C. Frank, Rechtsanwalt,

— Hewlett-Packard GmbH, v zastúpení: G. Berrisch a A. Strowel, Rechtsanwälte,

— Kyocera (predtým Kyocera Mita Deutschland GmbH), Epson Deutschland GmbH, Xerox GmbH a Canon Deutschland GmbH, v zastúpení: C. Lenz a T. Würtenberger, Rechtsanwälte,

— nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a J. Kemper, splnomocnení zástupcovia,

— česká vláda, v zastúpení: D. Hadroušek, splnomocnený zástupca,

— španielska vláda, v zastúpení: N. Díaz Abad, splnomocnená zástupkyňa,

— Írsko, v zastúpení: D. O'Hagan, splnomocnený zástupca,

— litovská vláda, v zastúpení: R. Mackevičienė a R. Vaišvilienė, splnomocnené zástupkyne,

— holandská vláda, v zastúpení: B. Koopman, C. Wissels a M. Bulterman, splnomocnené zástupkyne,

— rakúska vláda, v zastúpení: A. Posch, splnomocnený zástupca,

— poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,

— fínska vláda, v zastúpení: M. Pere, splnomocnená zástupkyňa,

— vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: L. Seeboruth, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci S. Malynicz, barrister,

— Európska komisia, v zastúpení: J. Samnadda a F. Bulst, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 24. januára 2013,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu článkov 5 a 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230).

2 Tieto návrhy boli podané v rámci dvoch sporov medzi Verwertungsgesellschaft Wort (VG Wort), na jednej strane, a podnikmi Kyocera, predtým Kyocera Mita Deutschland GmbH (ďalej len „Kyocera“), Epson Deutschland GmbH (ďalej len „Epson“) a Xerox GmbH (ďalej len „Xerox“), na strane druhej, vo veci C-457/11, ďalej sporu medzi VG Wort a podnikom Canon Deutschland GmbH vo veci C-458/11, ako aj sporu medzi podnikom Fujitsu Technology Solutions GmbH (ďalej len „Fujitsu“) a VG Wort vo veci C-459/11, a sporu medzi podnikom Hewlett Packard GmbH a VG Wort vo veci C-460/11, týkajúcich sa odmien, ktoré boli tieto podniky povinné zaplatiť organizácii VG Wort z dôvodu predaja tlačiarní a/alebo ploterov, ako aj osobných počítačov.

Právny rámec

Právo Únie

3 Odôvodnenia 2, 5, 35, 36, 39 a 52 smernice 2001/29 znejú:

„(2) Európska Rada na svojom zasadaní na Korfu 24. a 25. júna 1994 zdôraznila potrebu vytvoriť všeobecný právny rámec na úrovni spoločenstva, aby bolo možné podporovať rozvoj informačnej spoločnosti v Európe. To si, *inter alia*, vyžaduje existenciu vnútorného trhu pre nové produkty a služby. Relevantné právne predpisy spoločenstva sú už prijaté alebo ich prijatie už značne pokročilo. Autorské práva a s nimi súvisiace práva zohrávajú v tomto kontexte veľmi dôležitú úlohu, keďže chránia a stimulujú rozvoj a marketing nových produktov a služieb, a vytvorenie a využívanie ich tvorivého obsahu.

…

(5) Technologický rozvoj znásobil a rozlíšil vektory tvorby, výroby a využívania. Hoci nie sú potrebné žiadne nové koncepcie ochrany duševného vlastníctva, súčasné právne predpisy o autorských právach a s nimi súvisiacich právach je potrebné upraviť a doplniť tak, aby primerane zodpovedali súčasnej hospodárskej realite, ako sú napríklad nové formy využívania.

…

(35) V niektorých prípadoch výnimiek alebo obmedzení musia byť nositelia práv primerane odškodnení, aby sa im dostatočne vynahradilo [musia nositelia práv dostať primeranú kompenzáciu, aby boli vhodne odškodnení za – *neoficiálny preklad*] používanie ich chránených diel alebo iných predmetov ochrany. Keď sa stanovuje forma, podrobné úpravy a možná úroveň vhodnej kompenzácie [výška primeranej kompenzácie – *neoficiálny preklad*], treba zohľadniť osobitné podmienky každého prípadu. Pri posudzovaní týchto podmienok je hodnotným [hodnotiacim – *neoficiálny preklad*] kritériom možné poškodenie nositeľa práv vyplývajúce z daného aktu. V prípadoch, keď nositelia práv už dostali platby nejakou inou formou, napríklad ako súčasť licenčného poplatku, nemusí byť potrebná žiadna osobitná alebo samostatná platba. Úroveň vhodnej [primeranej – *neoficiálny preklad*] kompenzácie by mala v plnej miere zohľadňovať stupeň používania technologických ochranných opatrení uvedených v tejto smernici. V niektorých situáciách, keď je ujma nositeľa práv minimálna, nemusí vzniknúť žiadna povinnosť platby.

(36) Členské štáty môžu zabezpečiť primeranú kompenzáciu nositeľov práv aj keď sa uplatnia voliteľné ustanovenia týkajúce sa výnimiek alebo obmedzení, pri ktorých sa taká kompenzácia nevyžaduje.

…

(39) Keď sa uplatní výnimka alebo obmedzenie pri súkromnom kopírovaní [pri vyhotovovaní rozmnožení na súkromné použitie – *neoficiálny preklad*], členské štáty musia náležite zohľadniť technologický a hospodársky vývoj, najmä vo vzťahu k digitálnemu súkromnému kopírovaniu [vyhotovovaniu rozmnožení na súkromné použitie – *neoficiálny preklad*] a systémom odmeňovania, pokiaľ sú dostupné účinné technologické ochranné opatrenia. Tieto výnimky alebo obmedzenia nesmú brániť používaniu technologických opatrení alebo ich uplatňovaniu proti porušovaniu zákona.

…

(52) Pri uplatňovaní výnimky alebo obmedzenia na súkromné kopírovanie [na vyhotovovanie rozmnožení na súkromné použitie – *neoficiálny preklad*], v súlade s článkom 5 ods. 2 písm. b) členské štáty rovnako podporujú používanie dobrovoľných opatrení zameraných na dosiahnutie cieľov, pre ktoré bola výnimka alebo obmedzenie poskytnuté. Ak v priebehu primeraného časového obdobia nedôjde k prijatiu takýchto súkromných opatrení umožňujúcich rozmnožovanie na súkromné použitie, prijmú členské štáty také opatrenia, ktoré umožnia osobám oprávneným na danú výnimku alebo obmedzenie, využívať ju. Dobrovoľné opatrenia, ktoré prijmú nositelia práv vrátane dohôd medzi nositeľmi práv a ostatnými dotknutými stranami, rovnako ako opatrenia prijaté členskými štátmi, nebránia nositeľom práv použiť technologické opatrenia, ktoré sú v súlade s výnimkami alebo obmedzeniami na súkromné kopírovanie vo vnútroštátnom právnom predpise v súlade s článkom 5 ods. 2 písm. b), zohľadňujúc podmienku primeranej kompenzácie podľa daného ustanovenia a možnú diferenciáciu medzi rôznymi podmienkami použitia v súlade s článkom 5 ods. 5, ako je kontrola počtu reprodukcií [rozmnožení – *neoficiálny preklad*]. Aby nedochádzalo k zneužívaniu týchto opatrení, každé technologické opatrenie použité pri ich uplatňovaní musí mať právnu ochranu.“

4 Článok 2 smernice 2001/29 stanovuje:

„Členské štáty ustanovia výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať priame alebo nepriame, dočasné alebo trvalé rozmnožovanie akýmkoľvek spôsobom a akoukoľvek formou, v celku alebo v časti:

a) pre autorov k ich dielam;

b) pre výkonných umelcov k záznamom ich výkonov;

c) pre výrobcov zvukových záznamov k ich zvukovým záznamom;

d) pre výrobcov prvých záznamov filmov k originálu a k rozmnoženinám ich filmov;

e) pre vysielajúce organizácie k záznamom ich vysielaní, či už sú tieto vysielania prenášané po drôte alebo vzduchom vrátane káblov alebo satelitu.“

5 Článok 5 ods. 2 tejto smernice stanovuje:

„Členské štáty môžu zabezpečiť výnimky alebo obmedzenia práva rozmnožovania ustanoveného v článku 2 v nasledujúcich prípadoch:

a) vo vzťahu k rozmnožovaniu [vyhotoveniu rozmnožení – *neoficiálny preklad*] na papieri alebo akýmkoľvek iným podobným spôsobom, ktorý [alebo na inom podobnom podklade, ktoré – *neoficiálny preklad*] sa uskutočňuje použitím akéhokoľvek fotografického postupu alebo nejakým iným procesom, ktorý má podobné účinky, s výnimkou písaného/tlačeného notového materiálu za podmienky, že nositelia práv dostanú primeranú kompenzáciu;

b) vo vzťahu k rozmnožovaniu na akomkoľvek médiu [vyhotoveniu rozmnožení na akomkoľvek podklade – *neoficiálny preklad*] vykonanému fyzickou osobou pre súkromné použitie a s cieľom, ktorý nie je priamo ani nepriamo komerčný, za podmienky, že nositelia práv dostanú primeranú kompenzáciu, v ktorej sa zohľadní uplatnenie alebo neuplatnenie technologických opatrení uvedených v článku 6 na dotknuté dielo alebo predmet ochrany.

c) vo vzťahu k osobitným prípadom rozmnožovania uskutočneným verejne prístupnými knižnicami, vzdelávacími inštitúciami alebo múzeami alebo archívmi, ktoré sa neuskutočnia pre priamy alebo nepriamy ekonomický alebo komerčný prospech;

…“

6 Článok 5 ods. 3 uvedenej smernice stanovuje:

„Členské štáty môžu zabezpečiť výnimky alebo obmedzenia práv poskytnutých podľa článkov 2 a 3 v nasledujúcich prípadoch:

a) použitie na výhradný účel ilustrácie pri vyučovaní alebo vedeckom výskume, pokiaľ je označený prameň vrátane mena autora, ak sa nestane, že to nie je možné a v rozsahu, ktorý je oprávnený nekomerčným účelom, o ktorý ide;

…

n) použitie na prenos alebo sprístupnenie jednotlivým členom verejnosti na účel výskumu alebo súkromného štúdia prostredníctvom na to určených terminálov v priestoroch inštitúcií uvedených v odseku 2 písm. c) diel alebo iných predmetov ochrany, ktoré nepodliehajú nákupným alebo licenčným podmienkam zahrnutým v ich zbierkach;

…“

7 Podľa článku 5 ods. 5 tejto smernice:

„Výnimky a obmedzenia ustanovené v odsekoch 1, 2, 3 a 4 sa budú uplatňovať iba v niektorých osobitných prípadoch, pri ktorých nedochádza ku konfliktu s bežným využívaním diela alebo predmetu ochrany a ktoré neodôvodnene nepoškodzujú oprávnené záujmy nositeľa práv.“

8 Článok 6 smernice 2001/29 stanovuje:

„1. Členské štáty poskytnú primeranú právnu ochranu proti porušovaniu akýchkoľvek účinných technologických opatrení, ktoré dotknutá osoba vykonáva s vedomím alebo opodstatneným dôvodom znalosti, že sleduje daný cieľ.

…

3. Na účely tejto smernice sa výrazom ‚technologické opatrenia‘ rozumie akákoľvek technológia, zariadenie alebo súčiastka, ktorá pri bežnom spôsobe použitia je navrhnutá na to, aby predchádzala konaniu alebo obmedzovala konanie vo vzťahu k dielam alebo iným predmetom ochrany, ktoré nie je povolené nositeľom autorského práva alebo akéhokoľvek iného práva súvisiaceho s autorským právom ustanoveného vnútroštátnym právnym predpisom alebo práva *sui generis* ustanoveného v kapitole III smernice 96/9/ES. Technologické opatrenia sa pokladajú za ‚účinné‘, keď je použitie chráneného diela alebo predmetu ochrany kontrolované nositeľom práv uplatnením kontroly prístupu alebo ochranným procesom, ako je šifrovanie, kódovanie alebo iný prenos diela alebo iného predmetu ochrany, alebo kopírovací kontrolný mechanizmus, ktorý má ochranný cieľ.

4. Napriek právnej ochrane upravenej v odseku 1, pri absencii dobrovoľných opatrení prijatých zo strany nositeľov práv vrátane dohôd medzi nositeľmi práv a inými dotknutými stranami, členské štáty prijmú príslušné opatrenia, ktoré zabezpečia, že nositelia práv sprístupnia oprávneným osobám, ktorým bola udelená výnimka alebo obmedzenie podľa vnútroštátneho právneho predpisu v súlade s článkom 5 ods. 2 písm. a), c), d), e), ods. 3 písm. b) alebo e) prostriedky, aby mohli využívať danú výnimku alebo obmedzenie v rozsahu, ktorý je nevyhnutný na využívanie danej výnimky alebo obmedzenia, a tam, kde má oprávnená osoba právny prístup k dotknutému chránenému dielu.

…“

9 Článok 10 smernice 2001/29 nazvaný „Časová pôsobnosť“ stanovuje:

„1. Ustanovenia tejto smernice platia vo vzťahu ku všetkým chráneným dielam a iným predmetom ochrany, o ktorých sa zmieňuje táto smernica a ktoré budú 22. decembra 2002 chránené právnymi predpismi členských štátov v oblasti autorského práva a s ním súvisiacich práv, alebo ktoré spĺňajú kritériá na ochranu podľa ustanovení tejto smernice alebo podľa ustanovení uvedených v článku 1 ods. 2.

2. Táto smernica platí bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek uzavreté akty a práva nadobudnuté do 22. decembra 2002.“

10 Podľa článku 13 ods. 1 prvého pododseku uvedenej smernice:

„Členské štáty prijmú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 22. decembra 2002. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.“

Nemecká právna úprava

11 Podľa § 53 zákona o autorských právach a s nimi súvisiacich právach (Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte, Urheberrechtsgesetz) z 9. septembra 1965 (BGBl. I, s. 1273), v znení § 1 zákona z 10. septembra 2003 (BGBl. I, s. 1774, ďalej len „UrhG“):„Vyhotovenie rozmnoženiny na osobnú potrebu a na iné súkromné použitie

1. Fyzická osoba si môže vyhotoviť jednotlivé rozmnoženiny na súkromné použitie na akomkoľvek hmotnom podklade pod podmienkou, že tak nerobí priamo alebo nepriamo na komerčné účely a že originál nebol vyhotovený zjavne nezákonne. Osoba oprávnená vyhotoviť si rozmnoženiny je tiež oprávnená nechať si vyhotoviť rozmnoženiny treťou osobou, ak k tomu dôjde bezodplatne alebo ak ide o rozmnoženiny vyhotovené na papieri alebo na inom podobnom podklade použitím akéhokoľvek fotografického postupu alebo nejakým iným procesom, ktorý má podobné účinky.

2. Jednotlivé rozmnoženiny diela je možné vyhotoviť alebo nechať si vyhotoviť:

(1) na osobné vedecké účely a v rozsahu nevyhnutnom na tento účel;

(2) na zaradenie do osobného archívu a v rozsahu nevyhnutnom na tento účel, ak originál, z ktorého sa rozmnoženiny vyhotovia, je vo vlastníctve danej osoby;

(3) na osobné informovanie sa o aktuálnych udalostiach, ak bol originál rozširovaný rozhlasovým vysielaním;

(4) na akékoľvek iné osobné použitie, ak:

a) ide o úryvky zo zverejneného diela alebo samostatných článkov, ktoré boli publikované v denníkoch alebo časopisoch;

b) ide o dielo s vyčerpaným nákladom najmenej po dobu dvoch rokov.

Tieto ustanovenia sa uplatnia na bod 2 prvej vety len vtedy, ak navyše:

(1) rozmnoženina je vyhotovená na papieri alebo na inom podobnom podklade použitím akéhokoľvek fotografického postupu alebo nejakým iným procesom, ktorý má podobné účinky, alebo

(2) použitie má výlučne hmotnú povahu alebo

(3) archívy neslúžia priamo alebo nepriamo na komerčné alebo zárobkové účely.

Tieto ustanovenia sa uplatnia na body 3 a 4 prvej vety len vtedy, ak je navyše splnená niektorá z podmienok uvedených v bodoch 1 alebo 2 druhej vety.

3. Jednotlivé rozmnoženiny krátkych častí diela, neúplného diela alebo jednotlivých článkov uverejnených v denníkoch alebo časopisoch, alebo zverejnených, ak sú tieto rozmnoženiny určené na osobné použitie, je možné vyhotoviť alebo nechať si vyhotoviť:

(1) v rámci školského vyučovania, nezárobkových inštitútoch poskytujúcich vzdelávanie a ďalšie vzdelávanie, ako aj organizáciách poskytujúcich odbornú prípravu, v rozsahu nevyhnutnom pre jednu triedu žiakov, alebo

(2) na účely štátnych skúšok a skúšok v školách, inštitúciách vyššieho vzdelávania, nezárobkových inštitútoch poskytujúcich vzdelávanie a ďalšie vzdelávanie, ako aj organizáciách poskytujúcich odbornú prípravu, v rozsahu, v akom je nevyhnutné vyhotoviť rozmnoženiny na tento účel.

4. Vyhotovenie rozmnožení

a) obrazových záznamov hudobných diel;

b) knihy alebo časopisu, ak ide o vyhotovenie rozmnoženiny skoro celého diela, pokiaľ nejde o vyhotovenie rozmnoženiny odpísaním diela, je možné len so súhlasom nositeľa práv, alebo za podmienok uvedených v odseku 2 bode 2 alebo na osobné použitie, ak ide o dielo s vyčerpaným nákladom najmenej po dobu dvoch rokov.

5. Odsek 1, odsek 2 body 2 až 4 a odsek 3 bod 2 sa neuplatnia na databázy, z ktorých údaje sú individuálne prístupné pomocou elektronických prostriedkov.

Odsek 2 bod 1 a odsek 3 bod 1 sa uplatnia na databázy pod podmienkou, že používanie na vedecké účely a na účely vyučovania neslúži na komerčné účely.

6. Rozmnoženiny nemožno rozširovať ani zverejniť. Požičiavanie rozmnožení denníkov a diel s vyčerpaným nákladom vyhotovených zákonným spôsobom a výtlačkov, ktorých poškodené alebo stratené časti boli nahradené rozmnoženinami, je však dovolené.

7. Záznamy verejných konferencií, predstavení alebo verejných predvedení diela na obrazovom alebo zvukovom hmotnom podklade, zábery a náčrty umeleckých diel, ako aj vytvorenie rozmnoženiny architektonického diela je dovolené len so súhlasom nositeľa práv.“

12 § 54a UrhG stanovuje:„Náhrada odmeny za každé vyhotovenie rozmnoženiny fotografickým postupom

1. Ak možno vzhľadom na povahu diela očakávať, že sa z neho budú fotografickým postupom alebo nejakým iným procesom, ktorý má podobné účinky, vyhotovovať rozmnoženiny v súlade s § 53 ods. 1 až 3, má autor nárok na náhradu odmeny, ktorú mu je povinný zaplatiť výrobca prístrojov určených na vyhotovovanie takých rozmnožení a ktorá kompenzuje možnosť vyhotovovať také rozmnoženiny v dôsledku predaja alebo inej formy uvádzania na trh takých prístrojov. Na zaplatenie tejto náhrady odmeny je solidárne s výrobcom zaviazaná každá osoba, ktorá na obchodné účely dováža prístroje alebo ich spätne dováža na územie, na ktorom sa uplatňuje tento zákon, alebo s nimi obchoduje. Obchodník nie je povinný zaplatiť túto náhradu, ak kupuje menej než 20 prístrojov za štvrťrok.

2. Ak sú prístroje tohto druhu použité v školách, inštitúciách vyššieho vzdelávania a nezárobkových inštitútoch poskytujúcich vzdelávanie, ako aj iných organizáciách poskytujúcich odbornú prípravu a ďalšie vzdelávanie (vzdelávacie inštitúcie), výskumné ústavy, verejné knižnice alebo inštitúty, ktoré poskytujú tieto prístroje na vyhotovenie fotokópií za odplatu, má autor nárok, aby mu prevádzkovateľ prístroja zaplatil náhradu odmeny.

3. § 54 ods. 2 sa uplatní *mutatis mutandis*.“

13 V súlade s § 54d a prílohou UrhG sa odmena vyberaná za prístroje podľa § 54a ods. 1 UrhG stanovuje vo výške, ktorá sa pohybuje od 38,35 eura do 613,56 eura, v závislosti od množstva rozmnožení, ktoré je možné vyhotoviť za minútu a od toho, či možno alebo nemožno vyhotoviť farebné rozmnoženiny. Môžu však byť dohodnuté aj iné sumy.

Spory vo veciach samých a prejudiciálne otázky

Vec C-457/11

14 VG Wort je schválená organizácia kolektívnej správy autorských práv. Má výlučnú právomoc na zastupovanie autorov a vydavateľov literárnych diel v Nemecku. Z tohto dôvodu je oprávnená na účet autorov požadovať odmenu od výrobcov, dovozcov alebo distribútorov zariadení podliehajúcich povinnosti podľa § 54a ods. 1 UrhG.

15 VG Wort sa vo svojom vlastnom mene a na účet inej organizácie kolektívnej správy – VG Bild-Kunst – zastupujúcej osoby, ktoré majú práva k tlačeným dielam akéhokoľvek druhu, domáhala informácií o povahe tlačiarní predaných alebo iným spôsobom uvedených na trh od 1. januára 2001 a ich množstve, ako aj o schopnostiach týchto prístrojov a o zdrojoch, z ktorých sú v Nemecku nadobúdané. Navyše VG Wort požiadala, aby boli podniky Kyocera, Epson a Xerox zaviazané na zaplatenie odmeny prostredníctvom poplatku vyberaného za osobné počítače, tlačiarne a/alebo plotery uvedené na trh v Nemecku v období od 1. januára 2001 do 31. decembra 2007. Požadované sumy vychádzajú zo sadzby, na ktorej sa VG Wort dohodla s organizáciou VG Bild-Kunst a ktorá bola uverejnená v *Bundesanzeiger* (úradný vestník).

16 Landgericht Düsseldorf vyhovel tomuto návrhu na poskytnutie informácií v celom rozsahu, a navyše konštatoval, že Kyocera, Epson a Xerox sú povinné zaplatiť náhradu organizácii VG Wort. Odvolací súd zrušil na základe odvolania podnikov Kyocera, Epson a Xerox rozsudok prvostupňového súdu. Bundesgerichtshof poukázal na rozsudok zo 6. decembra 2007 a uznesením zamietol návrh na začatie konania o opravnom prostriedku „Revision“, ktorý podala VG Wort.

17 Bundesverfassungsgericht zrušil rozhodnutie, ktoré vydal Bundesgerichtshof, a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

18 V rámci nového konania o opravnom prostriedku „Revision“ VG Wort navrhovala potvrdiť rozsudok prvostupňového súdu. Žalované vo veci samej navrhovali zamietnuť opravný prostriedok „Revision“.

19 Keďže Bundesgerichtshof dospel k záveru, že rozhodnutie v tejto veci závisí od výkladu smernice 2001/29, rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa pri výklade vnútroštátneho práva prihliadnuť na smernicu 2001/29 aj v prípadoch, ktoré nastali po tom, ako smernica 22. júna 2001 nadobudla účinnosť, avšak pred dátumom uplynutia lehoty na prebratie, t. j. pred 22. decembrom 2002?

2. Ide v prípade vyhotovovania rozmnožení prostredníctvom tlačiarní o rozmnožovanie použitím akéhokoľvek fotografického postupu alebo nejakým iným procesom, ktorý má podobné účinky, v zmysle článku 5 ods. 2 písm. a) smernice?

3. V prípade kladnej odpovede na druhú otázku: Môžu byť požiadavky, ktoré sú upravené v smernici, na primeranú kompenzáciu za výnimky alebo obmedzenia práva rozmnožovania stanoveného v článku 5 ods. 2 a 3 smernice 2001/29 pri zohľadnení základného práva na rovnosť pred zákonom zakotveného v článku 20 Charty základných práv Európskej únie [ďalej len ‚Charta‘] splnené aj v prípade, ak subjektmi, ktoré sú povinné zaplatiť primeranú kompenzáciu, nie sú výrobcovia, dovozcovia a predajcovia tlačiarní, ale výrobcovia, dovozcovia a predajcovia iného prístroja alebo viacerých iných prístrojov, ktoré po zapojení do súboru zariadení umožňujú vyhotovovanie príslušných rozmnožení?

4. Vedie samotná možnosť použitia technologických opatrení podľa článku 6 smernice 2001/29 k neuplatneniu podmienky poskytnutia primeranej kompenzácie v zmysle článku 5 ods. 2 písm. b) smernice?

5. Zaniká podmienka [článok 5 ods. 2 písm. a) a b) smernice 2001/29] a možnosť (odôvodnenie 36 smernice) primeranej kompenzácie, ak nositelia práv výslovne alebo konkludentne súhlasili s rozmnožovaním svojich diel?“

Veci C-458/11 až C-460/11

20 Skutkové okolnosti a právne úvahy relevantné vo veciach C-458/11 až C-460/11 sú v zásade rovnaké ako vo veci C-457/11.

21 Vo veciach C-457/11 a C-458/11 sú položené otázky zhodné. Vo veci C-460/11 sú prejudiciálne otázky zhodné s prvou až treťou prejudiciálnou otázkou položenou vo veci C-457/11. V oboch veciach C-457/11 a C-459/11 sa zhodujú prvá, štvrtá a piata otázka. Naopak, vo veci C-459/11 sa druhá a tretia prejudiciálna otázka odlišujú od druhej a tretej otázky položených vo veci C-457/11, pretože sa nevzťahujú na tlačiarne, ale na počítače.

22 Vo veci C-459/11 znie druhá a tretia prejudiciálna otázka takto:

„2. Ide v prípade vyhotovovania rozmnožení prostredníctvom počítačov o rozmnožovanie použitím akéhokoľvek fotografického postupu alebo nejakým iným procesom, ktorý má podobné účinky, v zmysle článku 5 ods. 2 písm. a) smernice?

3. V prípade kladnej odpovede na druhú otázku: Môžu byť požiadavky, ktoré sú upravené v smernici, na primeranú kompenzáciu za výnimky alebo obmedzenia práva rozmnožovania stanoveného v článku 5 ods. 2 a 3 smernice 2001/29 pri zohľadnení základného práva na rovnosť pred zákonom zakotveného v článku 20 Charty … splnené aj v prípade, ak subjektmi, ktoré sú povinné

zaplatiť primeranú kompenzáciu, nie sú výrobcovia, dovozcovia a predajcovia počítačov, ale výrobcovia, dovozcovia a predajcovia iného prístroja alebo viacerých iných prístrojov, ktoré po zapojení do súboru zariadení umožňujú vyhotovovanie príslušných rozmnožení?“

23 Uznesením predsedu Súdneho dvora zo 6. októbra 2011 boli veci C-457/11 až C-460/11 spojené na spoločné konanie na účely písomnej časti konania, ústnej časti konania, ako aj vyhlásenia rozsudku.

O prejudiciálnych otázkach

O prvej prejudiciálnej otázke

24 Svojou prvou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či v období od 22. júna 2001, t. j. dátumu nadobudnutia účinnosti 2001/29 smernice, do 22. decembra 2002, t. j. dátumu uplynutia lehoty na jej prebratie, sú akty o používaní chránených diel a iných predmetov ochrany dotknuté smernicou.

25 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že vnútroštátne súdy, ktoré uplatňujú vnútroštátne právo, sú povinné vykladať toto právo s čo najväčším ohľadom na znenie a účel predmetnej smernice, aby sa dosiahol ňou sledovaný výsledok, a teda konať v súlade s článkom 288 tretím odsekom ZFEÚ. Táto povinnosť konformného výkladu vnútroštátneho práva je totiž obsiahnutá v systéme Zmluvy o FEÚ, keďže vnútroštátnym súdom umožňuje v rámci ich právomocí zaistiť úplnú účinnosť práva Únie, keď rozhodujú o sporoch, ktoré im boli predložené (rozsudok z 24. januára 2012, Dominguez, C-282/10, bod 24 a citovaná judikatúra).

26 Všeobecná povinnosť, ktorou sú viazané vnútroštátne súdy, vykladať vnútroštátne právo v súlade so smernicou, existuje len odo dňa uplynutia lehoty na jej prebratie (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. júla 2006, Adeneler a i., C-212/04, Zb. s. I-6057, bod 115).

27 Pokiaľ ide konkrétne o smernicu 2001/29, z jej článku 10 ods. 2 vyplýva, že sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek akty uzavreté a práva nadobudnuté do 22. decembra 2002.

28 Ako vyplýva z vývoja, ktorý predchádzal uvedenému článku 10 ods. 2, a najmä pôvodného postoja Komisie z 10. decembra 1997 [KOM(97) 628], ktorý viedol k prijatiu smernice 2001/29, zaručenie uvedených aktov vyplýva zo „všeobecnej zásady, podľa ktorej nemá táto smernica žiaden retroaktívny účinok a neuplatňuje sa na akty o používaní chránených diel a iných predmetov ochrany uzatvorené pred dňom, keď má byť táto smernica prebratá členskými štátmi“.

29 So zreteľom na predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že v období od 22. júna 2001, t. j. dátumu nadobudnutia účinnosti smernice 2001/29, do 22. decembra 2002, t. j. dátumu uplynutia lehoty na jej prebratie, nie sú akty o používaní chránených diel a iných predmetov ochrany dotknuté touto smernicou.

O piatej prejudiciálnej otázke

30 Vnútroštátny súd sa svojou piatou otázkou, ktorú treba preskúmať ako druhú, v podstate pýta, či skutočnosť, že nositeľ práv výslovne alebo konkludentne súhlasil s rozmnožovaním svojho chráneného diela alebo iného predmetu ochrany, má vplyv na primeranú kompenzáciu, ktorá je obligatórne alebo fakultatívne stanovená v súlade s relevantnými ustanoveniami smernice 2001/29, a prípadne, či také povolenie môže spôsobiť zánik nároku na uvedenú kompenzáciu.

31 V tejto súvislosti treba na úvod pripomenúť, že Súdny dvor už rozhodol, že konkrétne čo sa týka výnimky pre rozmnoženinu na súkromné použitie, cieľom primeranej kompenzácie je odškodniť autorov primeraným spôsobom za vyhotovovanie rozmnožení ich chránených diel na súkromné použitie, takže túto kompenzáciu treba považovať za náhradu škody spôsobenej autorom vyhotovením takej rozmnoženiny bez ich súhlasu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. októbra 2010, Padawan, C-467/08, Zb. s. I-10055, body 39 a 40).

32 Táto judikatúra je relevantná aj s ohľadom na iné ustanovenia uvedené v článku 5 smernice 2001/29.

33 V tomto článku 5 normotvorca Únie zaviedol – ako už zo samotného jeho názvu vyplýva – rozlišovanie medzi výnimkami a obmedzeniami z výlučného práva prináležiaceho nositeľom práv, a to povoliť alebo zakázať rozmnožovanie chránených diel alebo iných predmetov ochrany.

34 Toto výlučné právo teda môže byť podľa okolností buď úplne vylúčené ako výnimka, alebo len obmedzené. Je celkom možné, že také obmedzenie môže čiastočne – v závislosti o konkrétnej situácie, ktorú upravuje, – obsahovať vylúčenie, obmedzenie alebo aj zachovanie daného práva.

35 Preto treba zabezpečiť, aby toto rozlišovanie stanovené v normatívnej rovine bolo aj účinné.

36 Treba tiež uviesť, že podľa článku 5 ods. 2 a 3 smernice 2001/29 sa môžu členské štáty rozhodnúť zaviesť vo vnútroštátnom práve výnimky alebo obmedzenia z výlučného práva na vyhotovovanie rozmnožení. Ak členský štát túto možnosť nevyužije, nositelia práv si v tomto štáte zachovajú svoje výlučné právo povoliť alebo zakázať rozmnožovanie svojich chránených diel alebo iných predmetov ochrany.

37 Ak sa členský štát rozhodol, že v súlade s článkom 5 ods. 2 alebo 3 smernice 2001/29 v rámci vecnej pôsobnosti tohto ustanovenia vylúči akékoľvek právo nositeľov práv povoľovať rozmnožovanie ich chránených diel alebo iných predmetov ochrany, akýkoľvek akt, ktorým títo nositelia práv povolia ich rozmnožovanie, nemá právne účinky z pohľadu práva uvedeného štátu. Taký akt teda nemá žiadny vplyv na ujmu spôsobenú nositeľom práv z dôvodu prijatia opatrenia, ktoré ich zbavuje práva, a teda nemôže mať žiadny vplyv na primeranú kompenzáciu, ktorú toto opatrenie stanovuje obligatórne alebo fakultatívne podľa príslušného ustanovenia tejto smernice.

38 Naopak, ak sa členský štát rozhodol nevylúčiť úplne toto právo pre nositeľov práv povoľovať rozmnožovanie ich chránených diel alebo iných predmetov ochrany, ale len zaviesť jednoduché obmedzenie tohto práva, treba určiť, či v prejednávanej veci chcel vnútroštátny zákonodarca chrániť právo rozmnožovania, ktoré prináleží autorom.

39 Ak bolo v danom prípade právo rozmnožovania zachované, ustanovenia týkajúce sa primeranej kompenzácie sa nemôžu uplatniť, pretože obmedzenie stanovené vnútroštátnym zákonodarcom neumožňuje vyhotovenie rozmnožení bez povolení od autorov, a nespôsobuje taký druh ujmy, ktorej náhrada predstavuje primeranú kompenzáciu. Naopak, ak v danom prípade nebolo právo rozmnožovania zachované, akt povoľujúci rozmnožovanie nemá nijaký vplyv na ujmu spôsobenú autorom, a teda nemôže mať žiadny vplyv na primeranú kompenzáciu.

40 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na piatu položenú otázku odpovedať tak, že v rámci výnimky alebo obmedzenia stanoveného v článku 5 ods. 2 alebo 3 smernice 2001/29 nemá prípadný akt, ktorým nositeľ práv výslovne alebo konkludentne súhlasil s rozmnožovaním svojho chráneného diela alebo iného predmetu ochrany, vplyv na primeranú kompenzáciu, ktorá je obligatórne alebo fakultatívne stanovená v súlade s relevantným ustanovením tejto smernice.

O štvrtej prejudiciálnej otázke

41 Svojou štvrtou prejudiciálnou otázkou, ktorú treba preskúmať ako tretiu, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či možnosť použiť technologické opatrenia uvedené v článku 6 smernice 2001/29 môže viesť k neuplatneniu podmienky poskytnutia primeranej kompenzácie stanovenej v článku 5 ods. 2 písm. b) tejto smernice.

O prípustnosti

42 Bez toho, aby Fujitsu formálne vzniesla námietku neprípustnosti, vyjadrila pochybnosti o relevantnosti štvrtej otázky na účely riešenia sporu vo veci samej.

43 Fujitsu vo svojich pripomienkach v podstate tvrdí, že článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 sa nevzťahuje na prípad vo veci samej, pretože sa týka len rozmnožení zvukového, vizuálneho a audiovizuálneho materiálu na súkromné použitie, a netýka sa aj rozmnožení textov a obrázkov pomocou počítača.

44 V tomto ohľade treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry pri otázkach týkajúcich sa výkladu práva Únie položených vnútroštátnym súdom v rámci právnej úpravy a skutkových okolností, ktoré tento súd vymedzí na svoju vlastnú zodpovednosť a ktorých správnosť Súdnemu dvoru neprináleží preverovať, platí prezumpcia relevantnosti. Súdny dvor môže zamietnuť návrh na začatie prejudiciálneho konania vnútroštátneho súdu len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá žiadnu súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, ak ide o hypotetický problém alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými a právnymi podkladmi potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré sa mu položili (rozsudky z 12. októbra 2010, Rosenbladt, C-45/09, Zb. s. I-9391, bod 33, a z 18. apríla 2013, L, C-463/11, bod 28).

45 Nie je však zjavné, že by výklad článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 požadovaný vnútroštátnym súdom nemal žiadny vzťah k existencii alebo predmetu sporu vo veci samej, alebo že ide o hypotetický problém.

46 Okrem toho námietka, ktorú predložila Fujitsu, založená na neuplatniteľnosti tohto ustanovenia na spory vo veci samej, sa nevzťahuje na prípustnosť, ale patrí do rámca preskúmania štvrtej otázky po vecnej stránke.

47 Za týchto okolností treba štvrtú prejudiciálnu otázku považovať za prípustnú.

O veci samej

48 Ako vyplýva z článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, členské štáty môžu vo vnútroštátnom právnom poriadku stanoviť výnimku pre rozmnoženinu na súkromné použitie, pod podmienkou, že nositelia práv dostanú primeranú kompenzáciu, v ktorej sa zohľadní uplatnenie alebo neuplatnenie technologických opatrení uvedených v článku 6 tejto smernice na dotknuté diela alebo predmety ochrany.

49 V tejto súvislosti treba hneď na úvod pripomenúť, ako vyplýva z bodu 31 tohto rozsudku, že primeraná kompenzácia má za cieľ odškodniť autorov za ujmu spôsobenú v dôsledku zavedenia výnimky na rozmnoženinu na súkromné použitie, a teda za použitie ich chránených diel bez ich súhlasu.

50 Navyše v zmysle článku 6 ods. 3 smernice 2001/29 sa pojmom „technologické opatrenia“ rozumie akákoľvek technológia, zariadenie alebo súčiastka, ktorá je pri bežnom spôsobe použitia navrhnutá na to, aby predchádzala konaniu alebo obmedzovala konanie vo vzťahu k dielam alebo iným predmetom ochrany, ktoré nie je povolené nositeľom autorského práva alebo akéhokoľvek iného práva súvisiaceho s autorským právom.

51 Z toho vyplýva, že „technologické opatrenia“, na ktoré sa odvoláva znenie článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, sú technológie, zariadenia alebo súčiastky umožňujúce obmedziť konanie nepovolené nositeľmi práv, t. j. zabezpečiť správne uplatnenie tohto ustanovenia, ktoré predstavuje obmedzenie autorského práva a s ním súvisiacich práv, a teda zabrániť konaniam, ktoré nespĺňajú prísne podmienky stanovené daným ustanovením.

52 Výnimku pre rozmnoženinu na súkromné použitie pritom stanovujú členské štáty, a nie nositelia práv, a teda členské štáty na účely vyhotovenia takej rozmnoženiny povoľujú uvedené použitie chránených diel alebo iných predmetov ochrany.

53 Členskému štátu, ktorý povolil zavedením tejto výnimky možnosť rozmnožovania na súkromné použitie, preto prináleží, aby zabezpečil správne uplatňovanie uvedenej výnimky a obmedzil tak konanie nepovolené nositeľmi práv.

54 Z uvedeného vyplýva, že skutočnosť, že členský štát nezabezpečil správne uplatnenie výnimky pre rozmnoženinu na súkromné použitie, nemôže nijako spôsobiť neplatnosť nároku na primeranú kompenzáciu pre nositeľov práv, ktorým môže byť spôsobená ďalšia ujma, práve z dôvodu daného nezabezpečenia zo strany členského štátu.

55 Vzhľadom na vyššie uvedené treba uviesť, že podľa odôvodnenia 52 smernice 2001/29 majú nositelia práv možnosť použiť dobrovoľné technologické opatrenia, ktoré sú v súlade s výnimkou pre rozmnoženinu na súkromné použitie a umožňujú dosiahnutie cieľa sledovaného touto výnimkou. Také technologické opatrenia musia členské štáty podporovať.

56 Takže technologické opatrenia, ktoré môžu nositelia práv použiť, treba chápať ako technológie, zariadenia alebo súčiastky, ktoré dokážu zabezpečiť dosiahnutie cieľa sledovaného výnimkou pre rozmnoženinu na súkromné použitie a zabrániť alebo obmedziť rozmnoženiny, ktorých vyhotovenie nie je členskými štátmi v rámci tejto výnimky povolené.

57 Možnosť použitia týchto technologických opatrení teda existuje, ale vzhľadom na to, že je dobrovoľná, nemôže neuplatnenie takých opatrení spôsobiť neplatnosť nároku na primeranú kompenzáciu.

58 Dotknutý členský štát však môže stanoviť, či konkrétna výška tejto kompenzácie pre nositeľov práv závisí alebo nezávisí od takých technologických opatrení s cieľom skutočne stimulovať nositeľov práv, aby prijímali takéto opatrenia, a teda dobrovoľne prispievali k správnemu uplatňovaniu výnimky pre rozmnoženinu na súkromné použitie.

59 So zreteľom na predchádzajúce úvahy treba na štvrtú otázku odpovedať, že možnosť použiť technologické opatrenia uvedené v článku 6 smernice 2001/29 nemôže viesť k neuplatneniu podmienky poskytnutia primeranej kompenzácie stanovenej v článku 5 ods. 2 písm. b) tejto smernice.

O druhej a tretej prejudiciálnej otázke

60 Svojou druhou a treťou prejudiciálnou otázkou, ktoré treba preskúmať nakoniec a spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či pojem „rozmnožovanie … použitím akéhokoľvek fotografického postupu alebo nejakým iným procesom, ktorý má podobné účinky“ v zmysle článku 5 ods. 2 písm. a)

smernice 2001/29, treba vykladať v tom zmysle, že zahŕňa aj rozmnožovanie prostredníctvom tlačiarne a osobného počítača, najmä ak sú tieto dva prístroje prepojené, a kto je v takom prípade osobou, ktorú treba považovať za povinnú zaplatiť primeranú kompenzáciu podľa daného ustanovenia.

61 V prvom rade treba pripomenúť, že podľa článku 2 smernice 2001/29 členské štáty v zásade priznajú autorom a nositeľom práv súvisiacich s autorským právom výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať priame alebo nepriame, dočasné alebo trvalé rozmnožovanie celých ich diel alebo iných predmetov ochrany akýmkoľvek spôsobom a akoukoľvek formou, a to v celom rozsahu alebo len v časti.

62 Podľa článku 5 ods. 2 písm. a) tejto smernice však členské štáty môžu stanoviť výnimku alebo obmedzenie práva vyhotovovania rozmnožení, ktoré výlučne prináleží autorovi alebo nositeľovi práva súvisiaceho s autorským právom vo vzťahu k jeho dielu alebo inému predmetu ochrany, pokiaľ ide o vyhotovenie rozmnožení na papieri alebo na inom podobnom podklade, ktorý sa uskutočňuje použitím akéhokoľvek fotografického postupu alebo nejakým iným procesom, ktorý má podobné účinky, avšak pod podmienkou, že nositelia práv dostanú primeranú kompenzáciu (ďalej len „výnimka vyhotovenia rozmnoženiny na papieri alebo na inom podobnom podklade“).

63 Na úvod treba uviesť, že nič v spise nenaznačuje, že by otázka týkajúca sa prípadnej povahy originálu, z ktorého sa rozmnoženina vyhotovuje, bola relevantná na účely riešenia sporov vo veciach samých. Nie je teda potrebné rozhodnúť v tomto ohľade.

64 Ako vyplýva zo znenia článku 5 ods. 2 písm. a) smernice 2001/29, tento článok rozlišuje medzi podkladom, na ktorom sa rozmnoženina vyhotoví, t. j. na papieri alebo na inom podobnom podklade, a spôsobom, akým k tomu dochádza, t. j. použitím akéhokoľvek fotografického postupu alebo nejakým iným procesom, ktorý má podobné účinky.

65 Na úvod, pokiaľ ide o podklad, ktorý je materiálnym prvkom, na ktorom sa rozmnoženina chráneného diela alebo iného predmetu ochrany nachádza, v znení článku 5 ods. 2 písm. a) smernice 2001/29 sa výslovne uvádza papier, na ktorého úroveň sa v širšom zmysle kladie iný substrát s podobnými vlastnosťami, teda takými, ktoré sú porovnateľné a zodpovedajú vlastnostiam papiera.

66 Z toho vyplýva, že do rámca pôsobnosti výnimky uvedenej v tomto ustanovení nepatria podklady, ktorých vlastnosti nie sú porovnateľné a zodpovedajúce vlastnostiam papiera. V opačnom prípade by sa nedal zaručiť potrebný účinok tejto výnimky, pokiaľ ide najmä o výnimku uvedenú v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, ktorá sa vzťahuje na „vyhotovenie rozmnožení na podobnom inom podklade“.

67 Z toho vyplýva, že z rámca pôsobnosti článku 5 ods. 2 písm. a) smernice 2001/29 treba vylúčiť každý podklad rozmnožení, ktorý nie je analógový, a to najmä digitálne podklady, pretože, ako uviedla aj generálna advokátka v bode 63 svojich návrhov, na to, aby išlo o podobné vyhotovenie rozmnožení, ako je ich vyhotovenie na papieri, musí byť substrát schopný poslúžiť ako podklad fyzického zobrazenia, ktoré možno zachytiť ľudskými zmyslami.

68 Ďalej, pokiaľ ide o spôsob, ktorým k vyhotoveniu rozmnožení na papieri alebo na inom podobnom podklade dochádza, zo znenia článku 5 ods. 2 písm. a) smernice 2001/29 vyplýva, že sa netýka len fotografického postupu, ale aj „iného procesu, ktorý má podobné účinky“, t. j. akýkoľvek iný spôsob, ktorý umožňuje dospieť k podobnému výsledku, ako je výsledok dosiahnutý fotografickým postupom, a teda analógové zobrazenie chráneného diela alebo iného predmetu ochrany.

69 Tento záver navyše potvrdzuje aj dôvodová správa k návrhu Komisie [KOM(97) 628], ktorý viedol k prijatiu smernice 2001/29 a podľa ktorého sa dotknutá výnimka nezakladá na použitej technike, ale skôr na sledovanom výsledku.

70 Ak je tento výsledok dosiahnutý, nezáleží na počte úkonov či povahe techniky alebo spôsobov použitých pri procese vyhotovenia dotknutej rozmnoženiny, avšak pod podmienkou, že tieto rôzne nesamostatné prvky alebo etapy spoločného procesu pôsobia alebo sa uskutočňujú pod kontrolou tej istej osoby a ich cieľom je vyhotoviť rozmnoženinu chráneného diela alebo iného predmetu ochrany na papieri alebo na inom podobnom podklade.

71 Takýto výklad potvrdzujú aj odôvodnenia 2 a 5 smernice 2001/29, podľa ktorých sa smernica 2001/29 snaží vytvoriť všeobecný a pružný rámec na úrovni Únie, aby bolo možné podporovať rozvoj informačnej spoločnosti, ako aj upraviť a doplniť súčasné právne predpisy v oblasti autorského práva a s ním súvisiacich práv tak, aby zodpovedali technologickému rozvoju, ktorý priniesol nové formy využívania chránených diel (rozsudok z 24. novembra 2011, Circul Globus Bucureşti, C-283/10, Zb. s. I-12031, bod 38).

72 Z toho vyplýva, že článok 5 ods. 2 písm. a) smernice 2001/29 nebráni – s výnimkou spresnení uvedených v bode 70 tohto rozsudku –, aby v rámci procesu uvedeného v znení tohto ustanovenia boli použité rôzne prístroje, vrátane tých, ktoré slúžia na digitálne účely.

73 Po druhé, pokiaľ ide o otázku, ktorú osobu treba v rámci takého procesu, ktorý zahŕňa použitie viacerých prístrojov slúžiacich tak na analógové, ako aj na digitálne účely, považovať za povinnú zaplatiť primeranú kompenzáciu podľa daného ustanovenia, treba najskôr pripomenúť judikatúru Súdneho dvora, ktorá sa síce týka výnimky pre rozmnoženinu na súkromné použitie, ale ju možno pomocou analógie preniesť aj na výnimku vyhotovenia rozmnožení na papieri alebo na inom podobnom podklade, pričom sa zohľadní aj základné právo na rovnosť pred zákonom zakotvené v článku 20 Charty.

74 Pokiaľ ide o určenie osoby, ktorú treba považovať za povinnú zaplatiť primeranú kompenzáciu, Súdny dvor rozhodol, že ustanovenia smernice 2001/29 výslovne neupravujú otázku subjektu povinného túto kompenzáciu zaplatiť, takže členské štáty disponujú v tejto súvislosti širokou mierou voľnej úvahy (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. júna 2011, Stichting de Thuiskopie, C-462/09, Zb. s. I-5331, bod 23).

75 Keďže pojem „primeraná kompenzácia“ je autonómnym pojmom práva Únie, Súdny dvor spresnil, ako bolo pripomenuté v bode 31 tohto rozsudku, že táto primeraná kompenzácia má za cieľ odškodniť autorov za rozmnožovanie ich chránených diel na súkromné použitie, takže túto kompenzáciu treba považovať za náhradu škody spôsobenej autorom vyhotovením takej rozmnoženiny bez ich súhlasu. Takže v zásade prináleží osobe, ktorá spôsobila takú ujmu, t. j. osobe vyhotovujúcej rozmnoženinu chráneného diela bez toho, aby predtým požiadala o povolenie nositeľa práva, aby nahradila spôsobenú škodu zaplatením kompenzácie, ktorá bude poskytnutá tomuto nositeľovi (pozri v tomto zmysle rozsudok Padawan, už citovaný, body 44 a 45).

76 Súdny dvor však už rozhodol, že vzhľadom na praktické ťažkosti súvisiace s takým systémom primeranej kompenzácie sa členské štáty môžu vrátiť späť o niekoľko etáp predchádzajúcich samotnému vyhotoveniu rozmnoženiny a zaviesť na účely financovania primeranej kompenzácie „poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie“, ktorý majú zaplatiť osoby majúce zariadenia, prístroje a nosiče slúžiace na rozmnožovanie a ktoré z tohto dôvodu *de iure* alebo *de facto* sprístupňujú tieto predmety osobám, ktoré rozmnoženiny vyhotovujú, alebo týmto osobám poskytujú služby súvisiace s ich vyhotovovaním, pretože takýto systém umožňuje osobám povinným zaplatiť poplatok preniesť náklady súvisiace s týmto poplatkom na súkromných používateľov, a týmto spôsobom uvedení súkromní používatelia zaplatia poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie (pozri v tomto zmysle rozsudky Padawan, už citovaný, body 46 a 49, ako aj Stichting de Thuiskopie, už citovaný, body 27 a 28).

77 Keď sa táto judikatúra uplatní *mutatis mutandis* na výnimku vyhotovenia rozmnoženiny na papieri alebo na inom podobnom podklade, bude v zásade prináležať osobe, ktorá vyhotovila takú rozmnoženinu, aby zaplatila náhradu, ktorá bude poskytnutá tomuto nositeľovi práv. Členské štáty sa však so zreteľom na praktické ťažkosti s tým spojené môžu rozhodnúť, že prípadne stanovia poplatok, ktorý budú povinné platiť osoby majúce zariadenia, na ktorých sa daná rozmnoženina vyhotovila.

78 V prípade, že sú rozmnoženiny vyhotovené v jednom procese pomocou súboru viacerých prístrojov, členské štáty sa môžu vrátiť späť o niekoľko etáp predchádzajúcich vyhotoveniu rozmnoženiny a prípade zaviesť systém, v ktorom primeranú kompenzáciu zaplatia osoby, ktoré majú ten prístroj z tohto súboru, ktorý prispel k tomuto procesu neautomatizovaným spôsobom, ak majú tieto osoby možnosť preniesť náklady súvisiace s týmto poplatkom na svojich zákazníkov. Celková výška tejto primeranej kompenzácie, ktorá sa má poskytnúť ako náhrada škody spôsobenej nositeľom práv celým jedným takým procesom, sa nesmie v zásade líšiť od výšky kompenzácie stanovenej za vyhotovenie rozmnoženiny, ktorá sa vyhotovuje len jediným prístrojom.

79 Za týchto podmienok sa zdá, že základné právo všetkých dotknutých osôb na rovnosť pred zákonom bude dodržané.

80 So zreteľom na predchádzajúce úvahy treba na druhú a tretiu prejudiciálnu otázku odpovedať tak, že pojem „rozmnožovanie … použitím akéhokoľvek fotografického postupu alebo nejakým iným procesom, ktorý má podobné účinky“ v zmysle článku 5 ods. 2 písm. a) smernice 2001/29 treba vykladať v tom zmysle, že zahŕňa aj rozmnožovanie prostredníctvom tlačiarne a osobného počítača, ak sú tieto dva prístroje prepojené. V takomto prípade môžu členské štáty zaviesť systém, v ktorom primeranú kompenzáciu zaplatia osoby, ktoré majú prístroj, ktorý prispel neautomatizovaným spôsobom k jednému procesu vyhotovenia rozmnoženiny chráneného diela alebo iného predmetu ochrany na určitý podklad, ak majú tieto osoby možnosť preniesť náklady súvisiace s týmto poplatkom na svojich zákazníkov, pričom výška tejto primeranej kompenzácie, ktorá sa má poskytnúť ako náhrada škody spôsobenej autorovi celým jedným takým procesom, sa nesmie v zásade líšiť od výšky kompenzácie stanovenej za vyhotovenie rozmnoženiny, ktorá sa vyhotovuje len jediným prístrojom.

O trovách

81 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

1. **V období od 22. júna 2001, t. j. dátumu nadobudnutia účinnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti, do 22. decembra 2002, t. j. dátumu uplynutia lehoty na jej prebratie, nie sú akty o používaní chránených diel a iných predmetov ochrany dotknuté touto smernicou.**

2. **V rámci výnimky alebo obmedzenia stanoveného v článku 5 ods. 2 alebo 3 smernice 2001/29 nemá prípadný akt, ktorým nositeľ práv výslovne alebo konkludentne súhlasil s rozmnožovaním svojho chráneného diela alebo iného predmetu ochrany, vplyv na primeranú kompenzáciu, ktorá je obligatórne alebo fakultatívne stanovená v súlade s relevantným ustanovením tejto smernice.**

3. **Možnosť použiť technologické opatrenia uvedené v článku 6 smernice 2001/29 nemôže viesť k neuplatneniu podmienky poskytnutia primeranej kompenzácie stanovenej v článku 5 ods. 2 písm. b) tejto smernice.**

4. **Pojem „rozmnožovanie … použitím akéhokoľvek fotografického postupu alebo nejakým iným procesom, ktorý má podobné účinky“ v zmysle článku 5 ods. 2 písm. a) smernice 2001/29 treba vykladať v tom zmysle, že zahŕňa aj rozmnožovanie prostredníctvom tlačiarne a osobného počítača, ak sú tieto dva prístroje prepojené. V takomto prípade môžu členské štáty zaviesť systém, v ktorom primeranú kompenzáciu zaplatia osoby, ktoré majú prístroj, ktorý prispel neautomatizovaným spôsobom k jednému procesu vyhotovenia rozmnoženiny chráneného diela alebo iného predmetu ochrany na určitý podklad, ak majú tieto osoby možnosť preniesť náklady súvisiace s týmto poplatkom na svojich zákazníkov, pričom výška tejto primeranej kompenzácie, ktorá sa má poskytnúť ako náhrada škody spôsobenej autorovi celým jedným takým procesom, sa nesmie v zásade líšiť od výšky kompenzácie stanovenej za vyhotovenie rozmnoženiny, ktorá sa vyhotovuje len jediným prístrojom.**

Podpisy